

Til § 40.

6) 3 Bde Linie efter „Tilladelse“ indskydes:

„Vortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsørgelses-Anstalt, hvor vedkommende er anbragt.“

Formanden (Høgsbro): Der er indløbet nogle Fejl i Vædringsforslagslisten, som dog ikke ere af større Betydning, end at jeg kan tillade mig straks at rette dem. 3 Vædringsforslaget Nr. 9 næstsidste Linie staar „de“ i Stedet for „det“ sidste Aar. 3 Nr. 13 skulle de fire sidste Ord sættes i Parenthes. 3 Vædringsforslaget Nr. 24 staar, at det er stillet af Flertallet under Nr. 24, der skal tilføjes undtagen P. Holm og Henning Jensen. Underændringsforslag Nr. 25 er stillet af P. Holm og Henning Jensen. Nr. 34 er stillet af Flertallet under Nr. 21 undtagen P. Holm og Henning Jensen og Underændringsforslag Nr. 35 er stillet af P. Holm og Henning Jensen.

Jeg sætter saavel Lovforslagets Paragraffer som de dertil stillede Vædringsforslag under Forhandling, men jeg anser det for rigtig at dele den i Afsnit, saaledes at det første, der forhandles, bliver de fem første Kapitler med de tilhørende Vædringsforslag Nr. 1—45.

Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (C. Ravn): I det jeg henviser til Betænkningen i sin Almindelighed, skal jeg dog tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende Betænkningen. — Vrede Medlemmer ville se, at der paa Side 425 i Tillæg B., andet Stykke, 3dje Linie staar, at Udvalget har delt sig i 3 forskellige Mindretal. Dette er ikke rigtig, som det ogsaa fremgaar af det efterfølgende. Der skal staa „har delt sig i et Flertal og to Mindretal“. Endvidere skal jeg gøre opmærksom paa, at det ved at se Udvalgets Udtalelse i Tillæg B., Side 409, 3dje Stykke og sammenligne den med Mindretallets derefter følgende Udtalelse, vil tage sig ud, som om der er en Uoverensstemmelse derimellem, og dog vil det vise sig ved nærmere Eftersyn, at det ikke er Tilfældet, thi naar man tager 3dje Stykke, Side 411 og Mindretallets Slutningsbemærkning, vil man se, at det kommer til det samme Resultat, som Udvalget er kommet til, saa at Udvalget virkelig har talt paa Udvalgets Vegne, naar det har udtalt, at det ikke for Tiden anser det for muligt at udarbejde en Lov paa andre Grundprincipper end dem, der ligge i Forslaget.

Jeg antager nu heller ikke, at det ærede Mindretal, som her har udtalt sig, altsaa Side 411, har tænkt i Grunden at ville tage Afstand i sin Almindelighed paa dette Omraade, men kun har søgt en Vejlighed til at udtale sig om sit Ideal i saa Henseende, og man vil saa saa at se, at det, man der, fra det Mindretals Side, har udtalt sig for, kun er dette, at Erkendelsen af, at denne Sag burde være en Stats sag og ikke en Kommunesag, bør vinde frem saaledes, at det bliver Grundprincippet i Fremtiden for en Fattiglov, at den skal blive en Stats sag bygget paa Staten i Stedet for paa Kommunen. Det skulde jeg heller ikke videre have omtalt, dersom der ikke var blevet fremført et Par Grunde for denne Tanke, som jeg dog vil sige et Par Ord om. Den første gaar ud paa, at naar dette var Tilfældet og altsaa Fattigvæsenet blev en Stats sag, saa vilde det blive meget simplere og mindre indviklet. Jeg skal indrømme, at der er noget i dette. 3 Virkeligheden er det lige saa sikkert, at man derved vilde komme til at skabe en Stab af Statsembedsmænd, som jo maatte tage sig af denne Sag, hvilket vilde have to Ting til Følge, den ene, at det vilde blive noget dyrere, og den anden, at man i Virkeligheden vilde saa alt vort Fattigvæsen trukket i en Uniform i Stedet for som nu, hvor man afhjælper Savnene, efter som de stedlige Forhold tale derfor. Den anden Grund, som er angivet, er den, at man siger, at man derved vil kunne fordele Byrderne noget ligeligere. Ja, naar man ser lidt løst paa det, tager det sig saadan ud. Vort nuværende Fattigvæsen er bygget paa — og Forslaget gaar i samme Retning — at der, hvor en Mand har sit Arbejde, bør han ogsaa, i det mindste under visse givne Forhold, have den Understøttelse, som han, naar han kommer i Trang, trænger til. Dette vil blive aldeles forrykket, idet det vilde blive Tilfældet, naar Fattigvæsenet gik over paa Staten, over paa de indirekte Skatter, der jo er en af de uretfærdigste Betsatningsmaader, vi have, at særlig Sjælland vilde komme til at lide derunder, og Landet særlig i Forhold til Købstæderne. Men ogsaa indenfor selve Kommunerne vil det blive højt uretfærdigt. Nu have vi dog Byrden fordelt gennem Kommuneskatterne, en af de retfærdigste Skatter, vi have, saa man med dem nogenlunde rammer Formue og Vejlighed. Men dersom det skulde udredes gennem de indirekte Skatter, vil den enkelte Mand komme til at svare efter sit Forbrug; men det vil ofte blive den fattige Mand, som har en stor Familie, der vil komme til at svare det store Beløb, medens derimod